

4:a på Agility-SM!

Jag detta trodde jag bara kunde drömma om! Jag är bara så nöjd att jag hade kvalat in, att vara bland dom 75 bästa hundarna i Sverige tyckte jag var en bedrift. Men Echo tyckte nog inte det räckte!

Det var dock nära att vi inte kunde vara med på SM. I början maj så var vi ute på promenad och Echo, vild och galen som han är, springer i 190 ut på en åker efter en pinne utan att se sig för. Han sjönk ner med höger fram tass i något hål och vrickar den. Rejält halt blev han. Tack och lov finns Arninge djurklinik, med både duktiga veterinärer och en bra rehabiliteringsavdelning.

Det konstaterades att det var ingenting brutet men däremot hade han fått en blödning strax ovanför handloven. Dessutom hade hela höger framparti tagit stryk. Men med laser-, intraljudsbehandlingar och daglig stretching fick vi ett OK för att tävla veckan innan SM. PUH! Jag är väldigt noga med att Echo är sjyst i kroppen. Regelbunden agility kräver fysträning och regelbundna kontroller hos hundmassör/kiropraktor samt att man värmer upp, varvar ner och stretchar vid varje träning/tävling.

Åter till SM. Mina planer med ökad träning innan SM gick som sagt i stöpet. Vi hann bara träna en gång och det var onsdagen innan SM:et.

På torsdagen for vi ner mot Karlskrona. På fredagen var det anmälan och lottning på Karlskrona BK. Jag tittade då på konkurrensen och det var många duktiga ekipage och jag tänkte att hamnar vi bland de trettio bästa så är jag jättenöjd.

Lördagen kom med stormsteg. Hoppklass stod på schemat. SM i agility avgörs i två lopp, ett hopplopp på lördagen och ett agilitylopp på söndagen. Resultaten läggs sedan ihop. Det gäller alltså att göra två bra lopp och det är inte alltid så lätt i agility. Banan som vi fick hade sina knepiga och fartiga partier. Många hade problem med starten, den var lite knepig och sen var hundarna så jätteladdade och det resulterar i full fart och lite kontroll. Efter starten om ett fartigare parti som följdes av en knepigare del. Många hamnade efter i den fartiga delen så de hann inte med och styra upp den knepigare delen.

Det var många som sällades bort... men inte vi! Echo var väldigt koncentrerad. Starten gick bra, kanske inte världens bästa svängar men fullt godkänt! Resterande gick som en dans och vi gick in på en 16:e plats! Det var totalt 19st som gick nolla.

Söndagen. Stora dagen. Jag var faktiskt inte så nervös inför söndagen, jag var redan så nöjd med vår prestation och tack och lov för det, nervositet är inte min starka sida. Agilitybanan var rolig och varierande. Den hade sina svårigheter med att olika hunder stod nära varandra så det gällde att hålla både kropp och kommandon i styr.

Jag startade i slutet utav fältet i och med att man använder resultatlistan som startlista dock i omvänd ordning. Allt för att det ska bli så spännande som möjligt! Echo och jag var laddade, vi skulle köra ett lopp för Allan (min älskade gammelhund som gick bort här i mars och som älskade agility). Vi går in och kör, Echo har full fokus på mig och jag på mig själv.

Loppet flyter på bra, Echo lyder min minsta vink och jag håller reda på alla mina kroppsdelar. En lycklighetskänsla fyller min kropp när vi drar på målrakan. Vi har gått nolla! Med glädjetårar leker jag med Echo. Detta lopp var välsignat av Allan. Sen kom mina vänner och pojkvännen anfallandes med kramar och gratulationer. Jag var den första av de ledande som hade gått i mål med en nolla.

Jag tog en lång nervavvinningspromenad för att lugna ner mig samt för att undvika att se de som startade efter mig. Jag vågade bara inte titta, jag var så nervös! När jag kom tillbaka till banan var det bara 7 hundar kvar, bara en till hade gått nolla efter mig. Hund efter hund fick fel, jag sörjde med dem men var glad på samma gång att ligga i topp. En till gick nolla, nu låg jag på en 3:e plats, bara två hundar kvar. Jenny Damm med Elvis och Sven Karlsson med Flax. Jenny går in och kör ett himla snyggt lopp men hon fick en femma för ett missat kontaktfält. Sven kommer sen in och kör ett kanonlopp och vinner!

Jag hamnar till slut på en 4:e plats och jag är supernöjd. Jag har inte

ens kunna drömma om det. Speciellt inte på vårt första SM!

Två veckor efter SM:et tävlade vi sedan i Borås och knep vårt första hoppcert! Echo är en kanonhund och vi börjar bli riktigt samkörda, det är bara så härligt!

Nu siktar vi på SM 2010 och ett championat!

Sommarbalsningar från Angelica och Echo